

Füsun Erdoğan: Soykırımın 100. Yılında Bir Özür Borcumuz!

Posted on 09/02/2015

Ermeni meselesinde tutarlı bir tavır ortaya koyamamak, Türkiye devrimci hareketinin önemli zaaflarından biri olagelmıştır. Bu zaaf devrimci ve sosyalistlerin değişik zamanlarda Ermeni halkına yapılan soykırım ya da tarihsel adaletsizlikler, haksızlıklar karşısında da, doğru tutum almasını önlemiştir. Soykırımın 100. yıldönümü yaklaşırken, geçmişle yüzleşme ve hesaplaşmanın tartışıldığı bu süreçte, Türkiye ilerici, devrimci, sosyalist hareketinin bu zaafıyla yüzleşmesi önemli bir görev olarak

varlığını sürdürüyor. Dolayısıyla her bir politik partinin, örgütün, kurum ve kişinin şapkasını önüne koyarak düşünmesi, tarihle yüzleşmesi ve hesaplaşması gerekiyor.

Geçtiğimiz sonbaharda 12 Eylül protestolarına Ankara'da katılmıştım. Devrimci '78'lilerin organize ettiği 12 Eylül müzesinin açılışında idam edilenlerin özel eşyalarının sergilendiği, onlara dair fotoğrafların yer aldığı müzeyi gezerken, Ankaralı bir arkadaşına 12 Eylül döneminde idam edilen Levon Ekmekçiyan'ın neden görmezden gelindiğini sordum. Ekmekçiyan'ın Mamak Hapishanesi'nde tutuklu

bulunduğu süreçte, direnmediği gerekçesiyle böyle bir tutum takınıldığını söylemesi üzerine itiraz edip, tarihi kendi istediğimiz gibi yazamayacağımızı belirtip, eleştirilerimi bir biri ardına sıraladım. Hepimiz biliyoruz ki, 12 Eylül döneminde binlerce ilerici, demokrat, devrimci işkenceden geçirilerek hergünü işkence olan hapishanelere tıkıldı.

Devlet, hapishanelerde kendi eliyle hazırladığı dilekçeleri, dosyalardan alıntılacağı ifadeleri koşuların mazgalından içeriye atarak, tutsakları birbirine düşürmeye, çözerek çürütmeye çalıştı.

İtiraf ve nedameti dayattı tutsaklara...

Devletin zulmü karşısında direnerek canını feda edenler de oldu, çözülenler de...

Elbette her çeşit zulüm karşısında direnmek, boyun eğmemek her devrimcinin sahip olması gereken bir özellik olmalı.

Ancak, direnemeyenleri de bir kenara atmak, düşene bir tekme daha atmak da, asla savunulamaz!

Kaldı ki, Levon Ekmekçiyan'ın itirafçılığı kabul ettiğine dair kimsenin elinde somut bir kanıt da yoktur, bilgi de!..

Doğru ve gerçek kanıtlara sahip olmadan birileri hakkında üstelik de devletin kara propagandasına dayanarak karar vermek, ona göre muamele etmek ise, bir başka haksızlığa, yanlışla, adaletsizliğe götürür insanı.

Ne yazık ki, Levon Ekmekçiyan'la ilgili Türkiye devrimci hareketi elinde gerçek bir belge, bilgi olmaksızın (bu tutuma ortak olmayanlar elbette bu eleştirilerin de muhatabı değiller)

böyle bir tutum sergiledi.

Böyle bir tutum takınmayı kendine bir hak olarak gördü, görebildi!

Bu tutumunu da bir şekilde sürdürmekte bir sakınca görmedi!

Yazık!

Hem de çok yazık!

Bu yazıyı yazmadan önce, 29 Ocak'ta Ekmekçiyan'ın idam edilmişinin 32. yıldönümü vesilesiyle internette hayli dolaştım.

Levon Ekmekçiyan'la ilgili bilgilere ulaşmaya çalıştım.

Devrimci '78'liler Federasyonu'nun ve başka grupların 12 Eylül'de idam edilen devrimcilerle ilgili yayınlanan yazılarına vb. baktım.

Levon Ekmekçiyan'ın 12 Eylül sonrasında idam edilen devrimcilerle birlikte anılmamasına ilişkin bir açıklama vb. aradım.

Ekmekçiyan'ın devlete teslim olduğuna dair bir kanıtlarının olup olmadığını araştırdım.

Ve bu davranışlarına kanıt olabilecek hiç bir veriye, belgeye rastlamadım.

Ama Ekmekçiyan'ın Mamak hapisanesinde aylarca özel işkencelere tabi tutulduğuna, tek başına tutulduğu hücrede idam edilinceye kadar her gününün işkenceyle geçtiğine, üzerinde özel işkence yöntemlerinin denendiğine dair bilgilere ulaştım.

Bir de, o süreçte devletin Ermenilere karşı yürüttüğü kara propagandanın bir parçası olarak, gazetelerde Ekmekçiyan'ın itiraflarda bulunduğu dair haberler gördüm.

Devlet kaynaklı bu yalanlara itibar etmek, varoluşumuzu inkarla işdeğer bir durum değilse nedir ki!

Kendimizle ilgili itibar etmediğimiz devlet kaynaklı kara propagandaya Ermeni devrimci Levon Ekmekçiyan'la ilgili olduğunda değer vermemizin ise koca bir çifte standart olduğunu kim inkar edebilir ki?!

Ermeni devrimci Levon Ekmekçiyan'ın ismini 12 Eylül döneminde idam edilen devrimciler listesine koymayan ve idamlarla ilgili değişik çalışmalarda ya da anlatımlarda, anmalarda onun adını bilinçli ya da bilinçsizce görmezden gelen kişi ve kurumları, bu adaletsiz, hoyrat, duyarsız yaklaşımlarını mahkum etmeye, soykırımın 100. yıldönümünde Levon Ekmekçiyan'ın anısından, ailesinden, yoldaşlarından ve Ermeni halkımızdan özür dilemeye çağırıyorum. (FE/HK)

Fusun Erdoğan, Rotterdam, 8 Şubat 2015

Kaynak: bianet.net